

насърчиха единъ другиго, та извѣднѣжъ се устрѣ-
миха конниците противъ враговетѣ си, за то Маке-
донската фаланга бѣше кактобързатъ ристъ. Но прѣ-
ди да могатъ тѣ да разбиятъ Перситѣ, извѣднѣжъ
се отклониха варваритѣ, за това гонението стана
силно, тогава Александръ силно блжсна побѣдѣ-
нитѣ, и хвана къмъ срѣдата да гони тѣхъ т. е.
тамъ гдѣто бѣше Дарий. Защото Александръ още
отъ далече виде го въ срѣдата на царскій зганъ,
и се виждаше единъ личенъ и великъ мжжъ,
който стоеше на една висока колесница, и заоби-
коленъ отъ много и хубави конници, които бѣха
около колесницата, като едно тѣло и распореде-
ни тѣй щото да могатъ да противостоятъ на враго-
ветѣ. Но Александръ като се прѣдстави отъ бли-
зо много страшенъ, та ония, които бѣгаха ги
обори надъ падналитѣ, тѣй щото стрѣсна и рас-
пърсна мнозина отъ тѣхъ. А най добритѣ и най
юнацитѣ отъ войската на Дария като се убиваха
та падаха мъртви прѣдъ него, и единъ връхъ другъ
като се натрупваха та донасваха спянка да не
могатъ да гонятъ Македонцитѣ. А Дарий, като
виждаше тѣзи мжчнотий прѣдъ очитѣ си, и рас-
положенитѣ прѣдъ него войници да падатъ подъ
него, и по причина че нѣмаше какъ да обърне
колесницата си и да излѣзи отъ тамъ, защото
колелата се спираха като срѣщаха толкозъ мърт-
ви тѣла, а пакъ конниетѣ на колесницата обико-
лени и почти скрити отъ множеството на умрѣ-
литѣ, та се уплашваха и хрибкаха и разклатва-